

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

۲۰۲۵/۰۴/۱۸

احمد فواد ارسلا

موفقیت خاموش پوتین: چگونه مذاکرات ایالات متحده و ایران در عمان به نفع پلان ستراتیژیک

مقاله ذیل را قبلاً به انگلیسی در سایت های لینکدین، ایکس و دعوت میدیا نشر کرده ام
ترجمه دری در ذیل تقدیم است.

در حالی که مذاکرات میان ایالات متحده و ایران در عمان در حال انجام است، تمرکز جهانی عمدتاً بر محدودیت‌های غنی‌سازی اتمی، ثبات منطقه‌ای و تهدید رو به افزایش تصادمات وسیعتر در شرق میانه معطوف شده است. اما در پشت پرده، بازیگر دیگری در حال استفاده جویی آرام اما چشمگیر از این وضعیت است: ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه.

اگرچه او بر سر میز مذاکره حضور ندارد، اما حضور ستراتیژیک پوتین در این گفت‌وگوها محسوس است. با استفاده از پلانگذاری طولی‌مدت جیوپولیتیکی، سوءاستفاده از خا‌های دیپلماتیک، و استفاده از روابط نیابتی، مسکو به‌طور پنهانی اما مؤثر در حال تغییر معادلات به نفع خود است.

استاد سیاست در سایه‌ها

ولادیمیر پوتین، مامور سابق کارکنده کی جی بی، چند دهه تجربه در مانورهای جیوپولیتیکی را به عرصه جهانی آورده است. برخلاف همتایان امریکایی و ایرانی‌اش، پوتین بازی طولی‌مدت می‌کند — بازی‌ای که بیشتر از آن‌که بر سر لوحه اخبار تمرکز داشته باشد، بر موقعیت‌یابی استوار است. درک عمیق او از متحرک بودن قدرت، عملیات نفوذ و جنگ روانی، به او مزیتی منحصر به فرد در جهت‌دهی به نتایج بین‌المللی می‌دهد، حتی زمانی که مستقیماً داخل کشمکش‌ها نیست.

در حالی که ایالات متحده مذاکره‌کنندگانی با سابقه حقوقی و تجاری می‌فرستد — مانند استیو ویتکاف، سرمایه‌دار املاک که تخصص او بیشتر در معاملات حقوقی است تا دیپلماسی خارجی — پوتین از کنار نظاره می‌کند و از این‌که رقابیش پیچیدگی‌تار عنکبوت منطقه‌ای‌اش را دست‌کم می‌گیرند، رضایت دارد.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکي په خیر و لولئ

دست ماهر ایران — رقصی آشنا

تیم دیپلماتیک ایران به هیچ وجه آماتور نیست. تهران سابقه‌ای طولانی در استفاده از تکتیک‌های تأخیری پیچیده، ابهام حساب‌شده، و تشدیدهای نمایشی برای پیشبرد منافع ستراتیژیک خود دارد. مذاکرات سال ۲۰۱۵ برنامہ جامع اقدام مشترک (برجام) نمونه‌ای برجسته است، جایی که مذاکره‌کنندگان ایرانی با اداره هوشمندانه فشار زمانی و استفاده از ترس‌های منطقه‌ای، امتیازات کلیدی از دولت اوباما به دست آوردند.

در عمان، آن‌ها از همان تکنیک‌ها استفاده میکنند، زمانی و فضایی را نه تنها برای خود، بلکه — چه آگاهانه و چه ناآگاهانه — برای مسکو نیز می‌خرند. هر لحظه‌ای که ایالات متحده در کشمکش با تهران باقی بماند، تمرکز آن از اوکراین و صحنه بزرگتر اروپا — که جبهه اصلی روسیه است — دورتر می‌شود.

ایران به‌عنوان مهره نیابتی روسیه

نکته مهم این است که روسیه تنها یک ناظر منفعل نیست. این کشور به‌طور فزاینده‌ای ایران را در ستراتیژی جیوپولیتیکی کلان خود جای داده است، بخصوص از زمان شدت‌گیری جنگ در اوکراین. تأمین طیاره‌های بی سرنشین و حمایت فنی ایران از روسیه، تهران را از یک قدرت منطقه‌ای به یک نیروی نیابتی موثر تبدیل کرده است.

با توانمند ساختن ایران برای ایستادگی در برابر غرب، روسیه نفوذ خود را تقویت می‌کند. در واقع، مسکو از ایران به‌عنوان مهره‌ای در بازی استفاده می‌کند: اجازه دادن به تهران برای آشفتن اوضاع در شرق میانه توجه و منابع غرب را منحرف می‌کند و همزمان دست روسیه را در مذاکرات مربوط به اوکراین و جناح شرقی ناتو تقویت می‌سازد. در حالی که مسکو موضع نظامی خود را در اوکراین تقویت می‌کند، از تمرکز تقسیم‌شده قدرت‌های غربی سود کلانی می‌برد. هر ساعتی که ایالات متحده در مسقط مذاکره می‌کند، ساعتی است که برای هماهنگی ارسال تسلیحات یا پلانگذاری ستراتیژیک برای اوکراین صرف نمی‌شود. در این زمینه، ایستادگی ایران به منافع روسیه بیش از منافع خودش خدمت می‌کند — و پوتین این را به‌خوبی می‌داند.

سروصدای دوران ترمپ و جستجوی حداکثر امتیاز

موضع مبهم دولت ترمپ نسبت به روسیه و گاهی تضعیف حاکمیت اوکراین، زمینه را برای موقعیت مطلوب‌تر روسیه در اروپای شرقی فراهم کرد. اکنون که دولت ترمپ تلاش دارد تصادمات را در شرق میانه کاهش دهد، روسیه این فرصت را می‌بیند تا امتیازات بیشتری طلب کند.

پوتین با درک محدودیت‌های سرمایه سیاسی امریکا، آماده است که در مذاکرات اوکراین خواسته‌های بیشتری مطرح کند. او ضعف، عدم تمرکز فکری و سیاسی و خستگی را در جناح غرب احساس می‌کند. مذاکرات عمان فقط درباره سانتریفیوژها یا کاهش تحریم‌ها نیست — آن‌ها بخشی از یک بازی شطرنج بزرگتر هستند که در آن، مسکو در حال پیشروی است.

نتیجه‌گیری: کشت و مات خاموش پوتین

ممکن است مذاکرات عمان به‌عنوان رقصی ظریف میان واشنگتن و تهران تصویر شود، اما واقعیت امر داستان دیگری را روایت می‌کند. پوتین، ستراتیژیست همیشه حاضر، در حال استفاده از این وضعیت به نفع خود است — بدون فیر حتی یک گلوله یا صدور یک بیانیه عمومی.

او اجازه می‌دهد ایران بازی خود را بکند، ایالات متحده در تناقضات دیپلماتیک خود سردرگم شود، و مطبوعات به دنبال روایت اشتباه بروند — در حالی که خودش عمق ستراتیژیک روسیه را در اوکراین تقویت می‌کند، انسجام غرب را تضعیف می‌کند، و جایگاه روسیه را به‌عنوان بازیگری مرکزی در ساختار قدرت جهانی تثبیت می‌کند. به‌اختصار، در حالی که دیپلمات‌ها در مسقط مشغول بحث هستند، مردی که در کرملین آرام لبخند می‌زند، شاید برنده واقعی این مذاکرات باشد.

آرشیف: مطالب نشرشده محترم احمد فواد ارسلان